

DECIZIA nr. 375 din 2015
privind solutionarea contestatiei formulata de
SC XXX SRL,
inregistrata la D.G.R.F.P.X. sub nr. X/2015

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice X prin Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata de catre Administratia Judeteana a Finantelor Publice X cu adresa nr. X/2015, inregistrata la D.G.R.F.P.X. sub nr. X/2015, cu privire la contestatia formulata de societatea SC XXX SRL, având CIF ROXX, cu sediul în jud X.

Obiectul contestatiei, remisa prin posta la data de 21.01.2015 si inregistrata la organul fiscal teritorial sub nr. X/2015, il constituie anulara în totalitate a Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala pentru persoane juridice nr. F-X Y20144, emisa de Administratia Judeteana a Finantelor Publice X in baza raportului de inspectie fiscala nr. F-X Y/20144 si comunicata, prin adresa nr. X/22.12.2014, pentru obligatii suplimentare stabilite in suma totala de X lei, reprezentand:

- TVA colectata suplimentar in suma de X lei;
- accesorii aferente TVA stabilit suplimentar in suma de X lei.

Constatand ca, in speta, sunt intrunite conditiile prevazute de art. 205 alin. (1), art. 206, art. 207 alin. (1) si art. 209 alin. (1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, coroborat cu prevederile pct. 3.7. din Instructiunile de aplicare ale art. 216 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, aprobate prin OPANAF 2906/2014, Directia Generala a Finantelor Publice X este investita sa solutioneze contestatia formulata de societatea **SC XXX SRL**.

Procedura fiind indeplinita s-a trecut la solutionarea pe fond a contestatiei.

I. Prin contestatia formulata **SC XXX SRL** solicita anulara în totalitate a deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata nr.F-X Y20144, emisa in baza raportului de inspectie fiscala nr. F-X Y/20144.

In sustinerea contestatiei societatea arata, in esenta, urmatoarele motive:

1. Neexercitarea de către organul fiscal a masurii de inregistrare din oficiu a societății în scopuri de TVA.

Conform art. 153 alin. (8) din Legea 571/2003 privind Codul Fiscal (forma în vigoare la 01.01.2010) organele fiscale aveau obligatia inregistrării societății în scopuri de TVA **din oficiu**, astfel organul fiscal este în culpa pentru situația creata, dând dovada de pasivitate și nemanifestand o minima diligenta în îndeplinirea sarcinilor sale de urmărire a datelor gestionate prin intermediul aplicatiilor informatice la nivelul administratiei fiscale, putand observa depasirea plafonului de inregistrare ca platitor de TVA.

2. Netemeinicia și nelegalitatea stabilirii și calcularii TVA suplimentar și accesoriiilor aferente.

Prin aplicarea cotei de TVA de 24% pentru veniturile realizate în perioada 01.02.2010 – 31.10.2011 nu s-a avut în vedere ca societatea în aceasta perioada a comercializat produse (medicamente veterinare) cărora trebuia sa li se aplice cota redusa de 9% prevazuta de art. 140 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal.

Organul de inspectie fiscala a procedat la stabilirea eronata a perioadei pentru care a fost calculata TVA, respectiv a stabilit TVA suplimentara pentru perioada 01.02.2010 – 30.09.2014 și nu pentru perioada 01.02.2010 – 31.10.2011 cum era corect, și a calculat accesorii pana în data de 25.11.2014 și nu pana la data de 31.10.2014 cum era corect. Considera ca ii sunt aplicabile prevederile de la litera b) a punctului 62 alin. (2) din HG nr. 44/2004 pentru aplicarea art. 153 din Codul fiscal.

3. Baza impozabila a fost stabilită în mod greșit de echipa de inspectie fiscala. Conform calculului din tabelul din anexa 5 au fost incluse și veniturile din luna ianuarie 2010, deși s-a stabilit ca avea obligatia colectarii TVA din 01.02.2010. De asemenea s-a greșit calculul aritmetic în stabilirea sumei de TVA de X lei în sensul ca prin aplicarea cotei de 24% la baza impozabila stabilită în suma de X lei rezulta o valoare de X lei.

4. Neacordarea dreptului de deducere a TVA aferenta stocului de marfa, pentru care organul fiscal avea obligatia sa ia în calcul la stabilirea TVA suplimentar de plata stocul de marfuri din balanța de verificare aferenta lunii octombrie 2011 în valoare de X lei cu TVA aferenta în suma de X lei. Aceasta prevedere este cuprinsă în art. 11 alin. 1[^] din Codul fiscal.

5. Cu privire la sumele stabilite suplimentar cu titlu de accesorii, potrivit principiului *accessorium sequitur principale*, întrucât nu datorează obligatiile principale nu datorează nici accesoriile.

II. Organele de inspectie fiscala din cadrul Administratiei Judetene a Finantelor Publice X au efectuat o inspectie fiscala partiala la SC XXX SRL, perioada verificata in privinta taxei pe valoarea adaugata fiind 01.02.2010 – 30.09.2014.

Prin decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr.F-X Y20144, emisa in baza raportului de inspectie fiscala nr. F-X Y/20144 **organele fiscale au stabilit** TVA suplimentara în suma de X lei calculata prin aplicarea cotei de TVA de 24% la o baza impozabila suplimentara în suma de X lei, stabilită pentru perioada 01.02.2010 – 31.10.2011 si accesorii aferente TVA suplimentara stabilita in suma de X lei, calculate pentru perioada 25.04.2010 – 25.11.2014.

În RIF-ul din 22.12.2014, spre deosebire de suma X lei mentionata în decizia de impunere, se precizeaza venituri taxabile în suma de X lei realizate astfel:

- X lei venituri realizate în perioada 01.02.2010 – 31.12.2010;
- X lei venituri realizate în perioada 01.01.2011 – 31.10.2011.

Suma de X lei TVA suplimentara de plata rezulta prin aplicarea cotei de 24% la veniturile taxabile în suma de X lei.

Motivul stabilirii TVA suplimentara a fost ca societatea nu a respectat obligatia de a depune cerere de inregistrare ca platitor de TVA pana în 10.01.2010, pentru ca începând cu 01.02.2010 sa aplice regimul normal de taxare. Aceasta deoarece cifra de afaceri a societății, care beneficia de regimul de scutire de taxa prevăzut de art. 152 din Codul fiscal, la 31.12.2009 a depășit plafonul de scutire de 35.000 euro, respectiv 119.000 lei la cursul de la data aderării. Astfel cifra de afaceri realizata la 31.12.2009 a fost de X lei. Ulterior nerespectarii termenului de 10.01.2010, pana când era obligata sa depună cererea de inregistrare în scopuri de TVA, a depus declarația 010 inregistrata la AJFP X sub nr. X/10.10.2011, fiind înregistrată ca platitoare de TVA începând cu data de

01.11.2011. Situația privind TVA s-a prezentat în anexele 2 și 6 la RIF, nedepuse la dosarul contestației.

Ca temei de drept s-a înscris în decizia contestată art. 140 alin. (1) din Codul fiscal potrivit căruia „Cota standard este de 24% și se aplică asupra bazei de impozitare pentru operațiunile impozabile.”

Accesoriile s-au calculat pentru perioada 25.04.2010 – 25.11.2014 pentru TVA suplimentară de plată în suma de X lei.

În RIF-ul din 22.12.2014 mai sunt cuprinse următoarele precizări:

- Pe perioada inspecției fiscale societatea și-a desfășurat activitatea conform codului CAEN 7500 – Activități veterinare;
- au fost analizate documente precum: facturile întocmite de contribuabil în perioada verificată; balanțele de verificare și modul de înregistrare în evidența contabilă a documentelor întocmite și primite de contribuabil, pentru perioada supusă inspecției fiscale; verificarea înregistrării tuturor veniturilor aferente activității desfășurate;
- veniturile provin din servicii prestate, conform obiectului de activitate (servicii medicale veterinare, vanzare medicamente și accesorii veterinare);
- societatea utilizează registrele obligatorii de contabilitate, precum și evidente analitice ținute prin intermediul prelucrării automate a datelor, conduce și completează la zi registrul de casă;
- prin declarația pe proprie răspundere se recunoaște că au fost puse la dispoziția organelor de inspecție fiscală toate documentele și informațiile solicitate.

În contradictoriu cu aceste constatări cuprinse în RIF, în referatul cu propuneri de soluționare a contestației, se precizează de organul de inspecție fiscală că s-au prezentat de contribuabil *doar* balanțe de verificare și facturi.

III. Fata de constatările organelor de inspecție fiscală, susținerile societății, reglementările legale în vigoare pentru perioada analizată și documentele existente în dosarul cauzei se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării este dacă Serviciul soluționare contestații se poate pronunța cu privire la TVA colectată suplimentar în suma de X lei, și accesorii aferente, în condițiile în care organele de inspecție fiscală, au stabilit o singură bază impozabilă la care au aplicat o cota de TVA de 24% fără a analiza celelalte împrejurări, respectiv aplicabilitatea cotei de TVA de 9% pentru vânzarea de medicamente de uz veterinar sau a cotei de TVA de 19% până la 30.06.2010 iar în stabilirea bazei impozabile s-au luat în calcul și venituri anterioare datei de 01.02.2010.

In fapt, urmare inspecției fiscale efectuate la S.C. SC XXX SRL, având ca obiectiv verificarea TVA datorată în perioada 01.02.2010 – 30.09.2014, s-a constatat că aceasta a depășit plafonul de scutire de TVA la 31.12.2009 și avea obligația de a solicita înregistrarea în scopuri de TVA până în data de 10.01.2010 ceea ce ar fi dus la înregistrarea în scopuri de TVA începând cu data de 01.02.2010. Pentru perioada 01.02.2010 – s-a stabilit de organul de inspecție fiscală o bază impozabilă supusă taxei în suma de X lei prin decizie respectiv X lei prin RIF . Deoarece societatea nu și-a îndeplinit această obligație de solicitare a înregistrării și nu s-a comportat ca un platitor de TVA, pentru perioada 01.02.2010 – 31.10.2011 s-a stabilit TVA suplimentară de plată în suma de X lei, prin aplicarea cotei de TVA de 24% la baza impozabilă stabilită ca venituri taxabile în RIF.

În drept, potrivit art. 105 și art. 109 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

"Art. 105. - (1) Inspectoratul fiscal va avea în vedere examinarea tuturor stărilor de fapt și rapoartele juridice care sunt relevante pentru impunere".

"Art. 109. - (1) Rezultatul inspecției fiscale va fi consemnat într-un raport scris, în care se vor prezenta constatările inspecției fiscale din punct de vedere factual și legal.

(2) La **finalizarea inspecției fiscale, raportul întocmit va sta la baza emiterii deciziei de impunere** care va cuprinde și diferențe în plus sau în minus, după caz, față de creanța fiscală existentă la momentul începerii inspecției fiscale. În cazul în care baza de impunere nu se modifică, acest fapt va fi stabilit printr-o decizie privind nemodificarea bazei de impunere".

Conform prevederilor art. 94 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

"Art. 94. - (2) Inspectoratul fiscal are următoarele atribuții:

a) **constatarea și investigarea fiscală a tuturor actelor și faptelor rezultând din activitatea contribuabilului supus inspecției sau altor persoane** privind legalitatea și conformitatea declarațiilor fiscale, corectitudinea și exactitatea îndeplinirii obligațiilor fiscale, **în vederea descoperirii de elemente noi relevante pentru aplicarea legii fiscale;**

b) **analiza și evaluarea informațiilor fiscale, în vederea confruntării declarațiilor fiscale cu informațiile proprii sau din alte surse [...]**".

Potrivit art. 7 alin. (2) din actul normativ sus-menționat **"organul fiscal este îndreptățit să examineze, din oficiu, starea de fapt, să obțină și să utilizeze toate informațiile și documentele necesare pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului. În analiza efectuată organul fiscal va identifica și va avea în vedere toate circumstanțele edificatoare ale fiecărui caz"**, iar conform art. 65 alin. (2) **"organul fiscal are sarcina de a motiva decizia de impunere pe baza de probe sau constatari proprii"**.

Conform Normelor metodologice de aplicare a O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, aprobate prin H.G. nr. 1.050/2004:

"102.1. La examinarea stării de fapt fiscale pentru stabilirea bazei de impunere, **organul fiscal competent va avea în vedere toate documentele justificative și evidențele financiar-contabile și fiscale care constituie mijloace de probă și sunt relevante pentru stabilirea drepturilor și obligațiilor fiscale.**

102.2. Când este necesar, **organul de inspecție fiscală va anexa la actul de inspecție fiscală copii de pe documentele care au stat la baza constatărilor efectuate cu ocazia inspecției.** Dispozițiile art. 54 din Codul de procedura fiscală sunt aplicabile.

106.4. Modelul și conținutul raportului privind rezultatul inspecției fiscale se aprobă prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală".

În Instrucțiunile privind întocmirea și obiectivele minimale ale Raportului de inspecție fiscală, aprobate prin Ordinul președintelui A.N.A.F. nr. 1.181/2007 privind modelul și conținutul Raportului de inspecție fiscală se precizează:

"Capitolul III - Constatări fiscale

Pentru fiecare obligație fiscală care a făcut obiectul inspecției fiscale se vor avea în vedere și se vor cuprinde în constatările următoarele:

[...]

2. *Obiective minimale avute în vedere*

În acțiunea de inspecție fiscală se vor avea în vedere următoarele obiective minimale:

- verificarea realitatii declaratiilor fiscale si informative in corelatie cu datele din evidenta contabila, registrele societatii sau orice alte documente justificative existente in societate ori obtinute prin controale incrucisate, precum si cu alte declaratii depuse in conformitate cu legile speciale;

- verificarea existentei contractelor si modul lor de derulare, **in vederea determinarii tuturor operatiunilor impozabile realizate de contribuabil, inclusiv identificarea faptica a surselor generatoare de venit;**

- verificarea inregistrarii tuturor veniturilor aferente activitatii desfasurate;

- verificarea utilizarii documentelor cu regim special, pentru perioade anterioare datei de 1 ianuarie 2007. Dupa aceasta data se va verifica modul de alocare si gestionare a documentelor fiscale conform prevederilor legale;

- verificarea modului de inregistrare a cheltuielilor aferente obtinerii veniturilor, precum si a tratamentului fiscal al acestora;

- verificarea corectitudinii sumelor utilizate cu drept de deducere din impozitele, taxe sau contributiile datorate.

3. Baza de impunere

A. In cazul in care se constata aspecte care modifica baza de impunere, se vor mentiona:

- elementele identificate in activitatea contribuabilului care au influentat baza de impunere;

- punctul de vedere al inspectiei fiscale fata de interpretarea contribuabilului;

- consecintele fiscale ale abaterilor constatate, motivele de drept si temeiul legal pentru modificarea bazei de impunere;

- **modul de calcul al bazei impozabile si stabilirea eventualelor diferente, precum si calculul impozitului, taxei sau al contributiei stabilite suplimentar.** Pentru obligatiile fiscale pentru care legea prevede dreptul contribuabilului de a efectua deduceri/reduceri se va verifica modul de exercitare a acestui drept si corectitudinea calculului sumei deduse;

- calculul obligatiilor fiscale accesorii la diferentele de impozite, taxe sau contributii stabilite de inspectia fiscala;

- stabilirea responsabilitatilor pentru aplicarea sau determinarea eronata a bazei impozabile si efectuarea de propuneri pentru sanctionare conform prevederilor legale, acolo unde este cazul".

Astfel, potrivit normelor legale sus-citate, organul fiscal trebuie sa depuna toate diligentele pentru **determinarea corecta a situatiei fiscale a contribuabilului** si in acest scop sa-si **exercite rolul sau activ**, fiind indreptatit sa obtina si sa utilizeze toate informatiile si documentele pe care le considera utile in functie de circumstantele fiecarui caz in parte si de limitele prevazute de lege. **Pentru stabilirea bazei de impunere, organul fiscal competent va avea in vedere toate documentele justificative si evidentele financiar-contabile si fiscale care constituie mijloace de proba si sunt relevante pentru stabilirea drepturilor si obligatiilor fiscale.**

În speta, cu privire la diferenta suplimentara TVA in suma de X lei, se constata ca organele de inspectie fiscala s-au marginit sa precizeze ca au procedat la calcul TVA prin stabilirea veniturilor taxabile pe perioada 01.02.2010 – 31.10.2011 la care au aplicat cota de TVA de 24%.

În balanta de verificare la 31.12.2010 depusa de societate, sunt evidentiata venituri din prestari servicii si din vanzari de marfuri (sume totale cont 704 si cont 707), pentru anul 2010, in suma de X lei (X lei + X lei). Suma de X lei reprezinta si baza impozabila pentru TVA stabilita prin RIF la care s-a colectat TVA in cota de 24%.

În balanta de verificare la 31.01.2010 depusa de societate, sunt evidentiata venituri din prestari servicii si din vanzari de marfuri (sume totale cont 704 si cont 707),

pentru anul 2010, in suma de X lei (x + y). In balanta de verificare la 30.06.2010 depusa de societate, sunt evidentiata venituri din prestari servicii si din vanzari de marfuri (sume totale cont 704 si cont 707), pentru anul 2010, in suma de X lei (x + y).

În balanta de verificare la 31.10.2011 depusa de societate, sunt evidentiata venituri din prestari servicii si din vanzari de marfuri (sume totale cont 704 si cont 707), in suma de X lei (x + y).

Totodata s-au depus in sustinerea contestatiei facturi de aprovizionare medicamente veterinare, cu cota TVA de 9%, si bonuri fiscale de vanzare medicamente de uz veterinar emise de societate in perioada 01.02.2010 - 31.10.2011, ce se coroboreaza cu constatările cuprinse in RIF privind realizarea de venituri diin vanzarea de medicamente de uz veterinar si veniturile inregistrate in balantele de verificare din vanzari de marfuri.

Potrivit prevederilor art. 140 din Legea 571/2003
- in vigoare pentru perioada 01.02.2010 - 30.06.2010:

“ Art. 140. - (1) Cota standard este de 19% și se aplică asupra bazei de impozitare pentru operațiunile impozabile care nu sunt scutite de taxă sau care nu sunt supuse cotelor reduce.

(2) Cota redusă de 9% se aplică asupra bazei de impozitare pentru următoarele prestări de servicii și/sau livrări de bunuri:

[...]

e) livrarea de medicamente de uz uman și veterinar;”

- incepand cu 01.07.2010,:

“Art. 140. - (1) Cota standard este de 24% și se aplică asupra bazei de impozitare pentru operațiunile impozabile care nu sunt scutite de taxă sau care nu sunt supuse cotelor reduce.

Alineatul (1) a fost modificat prin punctul 44. din Ordonanță de urgență nr. 58/2010 începând cu 01.07.2010.

(2) Cota redusă de 9% se aplică asupra bazei de impozitare pentru următoarele prestări de servicii și/sau livrări de bunuri:

[...]

e) livrarea de medicamente de uz uman și veterinar;”

Fata de cele de mai sus se retine ca baza impozabila pentru perioada 01.02.2010 – 31.10.2011 si TVA aferenta ar fi trebuit stabilita astfel:

Perioada	Baza	Cota TVA
01.02.2010– 30.06.2010		19% si 9%
01.07.2010- 31.12.2010		24% si 9%
Total 2010		9%, 19% si 24%
01.01.2011- 31.10.2011		9% si 24%
Total perioada		

În stabilirea taxei de plata suplimentare organele de inspectie fiscala au procedat eronat, fără a stabili detaliat veniturile realizate de contribuabil pe cote de taxa, astfel:

- prin taxarea veniturilor realizate în luna ianuarie 2010 desi au stabilit ca societatea a devenit platitoare de TVA cu 01.02.2010;
- prin aplicarea cotei de TVA de 24% pentru veniturile realizate în perioada 01.02.2010 – 30.06.2010, perioada în care cota maxima legala de TVA era de 19%;
- prin aplicarea cotei standard de TVA de 24% și pentru veniturile realizate de contribuabili din vanzarea de medicamente de uz veterinar, pentru care legea prevede cota redusa de 9% (în conditiile în care a menționat în RIF realizarea unor astfel de venituri).

Organul de solutionare a contestatiei nu poate stabili, pe baza documentelor aflate la dosarul contestatiei, veniturile realizate din vanzarea de medicamente, in balantele de verificare depuse nefiind evidentiata distinct veniturile din vanzarea de medicamente de uz veterinar. Aceasta atributie, așa cum rezulta și din articolele din Codul de procedura fiscala inserate anterior, este de esenta activitatii organelor de inspectie fiscala.

În privința accesoriilor contestate, având în vedere ca urmează a se desfiinta decizia de impunere privind obligatiile principale, și în privința accesoriile decizia va fi desfiintata.

Avand in vedere cele anterior prezentate urmeaza a se face aplicarea prevederilor art. 216 alin. (3) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata care prevede ca:

"prin decizie se poate desfiinta total sau partial actul administrativ atacat, situatie in care urmeaza sa se incheie un nou act administrativ fiscal care va avea in vedere strict considerentele deciziei de solutionare".

In speta sunt aplicabile si dispozitiile pct. 11.5, 11.6. si 11.7. din Instructiunile de aplicare ale art. 216 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala aprobate prin OPANAF 2906/2014;

"11.5. În situatia în care se pronunta o solutie de desfiintare totala sau partiala a actului atacat, în considerentele deciziei se vor prezenta numai motivele care au condus la desfiintare.

11.6. Decizia de desfiintare va fi pusa în executare în termen de 30 de zile de la data comunicarii, iar verificarea va viza strict aceeasi perioada si acelasi obiect al contestatiei pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente.

11.7. Prin noul act administrativ fiscal, întocmit conform considerentelor deciziei de solutionare, nu se pot stabili în sarcina contestatorului sume mai mari decât cele din actul desfiintat, acesta putând fi contestat potrivit legii. "

Pe cale de consecinta, Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala pentru persoane juridice nr.F-X Y20144, emisa de Administratia Judeteana a Finantelor Publice X in baza raportului de inspectie fiscala nr. F-X Y/20144 **va fi desfiintata pentru diferenta suplimentara de TVA colectata in suma de X lei și accesorii aferente în suma de X lei** urmand ca organele de inspectie fiscala, altele decat cele care au intocmit actul administrativ contestat, sa procedeze la o noua verificare pentru stabilirea tratamentului fiscal corespunzator, avand in vedere prevederile legale aplicabile spetei si retinerile din prezenta decizie.

Pentru considerentele ce preced si in temeiul art. 140 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare: art. 7 alin. (2), art. 94, art. 105, art. 109 și art. 216 alin. (3) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, coroborate cu prevederile pct. 11.5, pct. 11.6 si pct. 11.7 din Instructiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța

Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2906/2014

DECIDE

Desfiinteaza decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala pentru persoane juridice nr.F-X Y20144, emisa in baza raportului de inspectie fiscala nr. F-X Y/20144, pentru suma totala de X lei, compusa din X lei reprezentand TVA colectata suplimentar și X lei reprezentand accesorii aferente debitelor desfiintate, urmand a se incheia o noua decizie de impunere prin care sa se reanalizeze cauza pentru aceeasi perioada si pentru acelasi impozit si care va avea in vedere considerentele prezentei decizii.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata in termen de 6 luni, de la data comunicarii, la Tribunalul X .

Director general